

Zaterdag 2 januari

M.A. Tijdens onze eerste audiëntie vertelde Zijne Heiligheid over zijn leraar die een einde maakte aan het vallen van vruchten uit de boom die zijn discipelen en hun meditatie verstoorde. Kan Zijne Heiligheid helpen om sommige van de storende vruchten in onze meditatie te stoppen? We zouden zo dankbaar zijn voor zijn directe tussenkomst!

Z.H. De beschreven gebeurtenis was speciaal voor die Leraar. De manier van Z.H. is anders. Jullie zijn voorzien van de meditatie en de mantra, en hierin ligt dezelfde kracht en visie als die van de leraar. Jullie zijn ook voorzien van de Ware Kennis en een systeem van discipline. Niet alleen de woorden, maar de kracht van de woorden om jullie te voeden zijn er ook bij gegeven. Het is aan iedereen om de hindernissen en belemmeringen voor zichzelf te verwijderen. Jullie moeten allemaal handelen en je eigen vrije wil gebruiken. Het is op deze manier meer direct. Z.H. heeft grote zorg betracht om te helpen, de rest is aan jullie. Hoe meer je mediteert, hoe sterker en scherper je visie zal zijn.

M.A. M.H. voelt dat de ingebouwde beweging in zijn natuur hen belet om meer dan vluchtig met de Mantra in de diepe vrede te rusten. Andere mediterenden zeggen dat, hoewel zij beseffen dat de druppels stilte vol van potentie zijn, zij verlangen naar meer aanhoudende periodes van volledige stilte. Is het deel van onze natuur dat we niet langer dan een paar korte duiken in de diepten van de oceaan kunnen blijven?

Z.H. Meditatie is ontworpen om slechts een zekere hoeveelheid per keer beoefend te worden en zij is ook ontworpen om bepaalde aspecten van het innerlijke of subtiele lichaam van het individu recht te zetten. Je stapt in de meditatie, en het enige wat je te doen staat is die staat van totale stilte te bereiken waar de mantra, meditatie en mediterende samenvloeien in één ongedifferentieerde eenheid. Dit is alles wat verwacht wordt van meditatie. Aspecten van tijd, ruimte en beweging doen er niet toe en je hoeft niet het aantal minuten te tellen dat je in de oceaan van stilte verblijft na verloop van tijd en oefening zullen de nodige veranderingen zich als vanzelf voltrekken. Vroeger of later zal je in staat zijn om langer in de stilte te verblijven, maar zelfs dan, meditatie is niet bedoeld om heel lang te duren. Wanneer je uit de meditatie komt, zijn de stilte, extra energie en natuurlijke gelukzaligheid ervan beschikbaar. Deze stilte, gelukzaligheid en liefde, zullen je helpen, samen met de kennis die verkregen is door studie en discussies, om je in elk opzicht te stabiliseren, en je in staat stellen om met meer efficiëntie en precisie te werken. Het is een geleidelijk proces en het zou steeds moeten verbeteren, als het dagelijks wordt beoefend. Natuurlijke bewegingen van het lichaam kunnen worden beheerst enkel door de wil, en de beweging van de geest door de aandacht voor de mantra. Het is voor ieder individu verschillend; sommigen krijgen het snel onder de knie terwijl anderen er langer over doen, maar geen van beiden is meer- of minderwaardig. Uiteindelijk is Atman voor iedereen hetzelfde.

Het fysieke lichaam wordt voornamelijk bestuurd door de wetten van de natuur die vragen om redelijke tijden voor slapen, dromen en waken, hoewel er natuurlijk binnen grenzen variaties mogelijk zijn. De wijzen met hun inzicht in de subtiele en causale niveaus zorgden voor de meditatie om een volledig evenwicht in het menselijk leven teweeg te brengen, en ook om volledige bevrijding van de gehechtheden, wensen en ambities te bereiken die opwinding en rusteloosheid scheppen. Een paar momenten van stilte of eenwording, of jeZelf zijn is genoeg om een redelijk vredig leven te leiden. Wanneer je een Gerealiseerd Mens gaat ontmoeten maakt het niet uit of je een paar minuten of uren in Zijn gezelschap verblijft; het is de vereniging, de eenheid van zijn, die er echt toe doet. Welnu, Z.H. is altijd bij je net zoals de Atman altijd bij je is. Wat er ook gebeurt, laat het gewoon gebeuren, pak eenvoudig de mantra op en blijf erbij totdat het eenheid met het Zelf bereikt. Deze schat zal hoe dan ook helpen en dingen te veranderen.

M.A. Ik wil graag even zeggen dat het eerste antwoord van Z.H. aan ons vandaag, waar hij sprak over de vrijheid die hij ons heeft gegeven, rechtstreeks mijn hart in ging, omdat ik me op de eerste dag hier realiseerde dat er, hoewel we een grote afstand hebben gereisd op het fysieke niveau, in feite geen afstand tussen ons is. Ik was toen overweldigd door dankbaarheid door het feit dat hij thuis ook in mijn hart is, en zijn antwoord bevestigt dit.

Z.H. (In verband met de vorige vraag.) De gewoonlijke verstoringen gedurende de meditatie worden veroorzaakt door ideeën en gedachten, wensen, zorgen en verwachtingen, en, zolang er ook maar een van aanwezig is, zal de stilte buiten je bereik blijven of worden verbroken. In stilte ben je met het Zelf dat vol energie is. Sommige mensen hebben geen geduld en geven er de voorkeur aan om deze energie meteen te gebruiken door gasten uit te nodigen – zoals ideeën of zorgen om op te lossen – en dan gaat de stilte onmiddellijk verloren. Wijsheid zegt dat dit niet het juiste moment is om zorgen op te lossen en dat de tijd eenvoudig gereserveerd moet zijn voor meditatie, dus, voor in meditatie te gaan, moet de geest van al deze al te vriendelijke gasten gezuiverd worden. Zij kunnen later ontvangen worden. Dit besluit moet de weg vrij maken voor meer stilte, maar wat er ook gebeurt, er is geen noodzaak voor mathematische berekening van de tijd in stilte.

R.J. Kunnen we de verzekering van Zijne Heiligheid krijgen dat de zuiverheid van vertrouwen in meditatie net zoveel in ons voordeel zal werken als het voor Valmiki werkte?

Z.H. Hoewel er geen twijfel is dat wat Valmiki gebeurde in deze tijd weer kan gebeuren, moet je de verschillende omstandigheden appreciëren. Valmiki leefde in de eeuw van de Ramayana waar het leven veel eenvoudiger was, en minder vervuild en corrupt dan vandaag. Zijn instinct om te luisteren naar het advies van de wijzen en om met heel zijn hart te duiken in het in praktijk brengen van hun advies moeten beslissende factoren zijn geweest in zijn transformatie, en het overstijgen van zijn initiële wezen en samskars waren ook factoren die daar toe bijdroegen. In de hedendaagse gemechaniseerde samenleving die vol is met kunstmatig comfort en luxe, en die overloopt van hebzucht en trots, is het vermogen om ingespannen te luisteren zwak, besluiten gaan niet lang mee en de attracties van de wereld houden de mensen af van mediteren. Deze condities hebben hun uitwerking, maar niettemin bestaat in alle tijden de mogelijkheid van transformatie en de wijzen maken er het beste van. Je hoeft niet aan de werkzaamheid van de meditatie te twijfelen. Als er twijfels zijn, is er geen meditatie.

In je huis, met verschillende kamers, waar colporteurs aan de deur komen en bekenden naar de ontvangkamer worden gebracht, mogen vrienden in de keuken komen, maar slechts heel weinig van je meest intieme vrienden krijgen de vrijheid van het hele huis.

Net zo blijven in de compartimenten van je geest gasten ongenood binnen komen. Sommige zeer intieme wensen, ideeën en ambities kruipen vaak ongemerkt binnen en verstoren de vrede van de eigenaar, dus is het nodig om voor het mediteren een besluit te nemen om iedere soort van gedachte buiten de deur te houden. Dit besluit zal helpen en, zelfs als sommige gedachten binnen komen, ga er niet op in maar pak de mantra weer op. Nadat er een resoluut besluit is genomen, zal het lichaam van nature een goede houding aannemen en kan meditatie beginnen. Als deze condities vergezeld worden door de studie van ware kennis, is transformatie verzekerd. Dezelfde Atman overheerst in vroegere Valmiki's en in toekomstige Valmiki's. Laat de gasten niet blijven bellen, maar wees ferm en houd ze buiten. Dan kan je mediteren en de transformatie plaats zien vinden.

R.J. Sommigen van ons hebben nu meer tijd om aan spirituele zaken te geven. Zou Zijne Heiligheid alstublieft enige leiding kunnen geven over hoe de tijd onmiddellijk na de meditatie het beste te gebruiken? Dr. Roles suggereerde om deze tijd te gebruiken voor contemplatie van grote ideeën of iets wat we waarderden op spiritueel gebied.

Z.H. Als je op de juiste manier de meditatie hebt volbracht, is het natuurlijk dat je extra en fijnere energie hebt voor het werk dat voorhanden is. De discipline en de kennis die beschikbaar is gesteld zal het individu inspireren om deze extra energie en tijd efficiënter te gebruiken voor wat hem dan ook voorgezet zal krijgen. Je moet de situatie onderzoeken en besluiten om het beste gebruik van de tijd te maken. Efficiëntie, precisie en de kracht van rede zullen hoe dan ook verbeteren. Welke spirituele activiteit past bij je aard kan worden voortgezet, alleen of met anderen.

Wanneer je de Atman hebt bereikt, ben je in het onbegrensde dat Samashti omvat. Aldus is het veld open voor iedereen, maar voor enige activiteit met groot enthousiasme te starten, moet je er heel zeker van zijn dat het uiteindelijk niet een bron van spijt zal gaan worden. Dit kan alleen bepaald worden door het individu. Verwijzend naar het eerdere commentaar van Lady Allan

over afstand, alles is aanwezig in het geheugen. De relatie van een leraar en zijn discipelen is als volgt: Hij is er altijd, de eenheid is er. Het is de verantwoordelijkheid van de Gerealiseerde Mens erop toe te zien dat de weg vrij is van moeilijkheden opdat de ontwikkeling van het individu het universele kan bereiken. Studie en contemplatie van de geschriften is uiterst nuttig, en als dat volbracht is, moet het teruggegeven worden aan de Samashti. Contemplatie op grotere ideeën betekent ook werken voor de Samashti hetgeen het grootste concept van het Absolute is. Echter, het ultieme besluit om te kiezen welke richting te volgen moet van het individu zelf zijn, afhankelijk van zijn of haar vermogen en geneigdheid. Het veld is gelukkig onbegrensd.

R.J. Nieuwe mensen die bij de Study Society komen, worden meestal eerst geïnitieerd in de meditatie, en later als ze vragen om kennis, komen ze in een groep. Wil Zijne Heiligheid enige aanwijzingen geven of deze kennis in een bepaalde volgorde moet worden gegeven?

Z.H. Mensen vragen om meditatie óf omdat zij er iets goeds over hebben gehoord óf zij hebben iemand ontmoet die mediteert en waar ze op de een of andere manier van onder de indruk zijn. Iedereen die zich tot iets dat nuttig schijnt, aangetrokken voelt, zal naar een plek gaan die dat kan leveren. De initiële voorbereiding van individuen voor meditatie is zeer noodzakelijk en het zou veel beter zijn als er enige voorkennis over de werking van de meditatie en de menselijke geest, de moeilijkheden en mogelijkheden ervan werden uitgelegd. Iets van de geschiedenis en principes van meditatie zouden moeten worden gegeven en mensen zouden aangemoedigd moeten worden om vragen te stellen. Dit proces moet vertrouwen in de meditatie en de werkzaamheid ervan vestigen. In de afwezigheid van zulke fundamentele informatie zouden mensen het niet zo serieus nemen en hun oefening niet volhouden of er zelfs geheel interesse in verliezen. Daarom is het, in het belang van het individu en ook voor het succes van het werk van de Society, raadzaam om voor de initiatie in enige basis informatie te voorzien.

R.J. Het is niet zo eenvoudig als het misschien heeft geklonken voor mensen die voor meditatie komen. We hebben literatuur gedrukt die hen wordt gegeven, en zij krijgen een gesprek, indien nodig twee of drie keer. Door met ze te spreken, als we aanvoelen dat zij het in hun hart hebben om te mediteren dan voelen we dat het onze plicht om ze te initiëren. Het is beschermd, en we houden gesprekken met hen gedurende zes maanden, en wat we zien is dat de meesten het volhouden. We geloven dat we sommige problemen hebben opgelost. De meesten komen goed voorbereid en met rijke spirituele kennis.

Z.H. Lang geleden werden instructies gegeven aan Dr. Roles over het uit elkaar houden van ervaren mediterenden en nieuwkomers die net geïnitieerd waren. Het leven van ervaren mediterenden ontvouwt zich harmonischer terwijl voor nieuwkomers, wiens meditatie nog experimenteel is, er vaak wat spanning en onrust is. Om te vermijden dat deze verschillende staten zich vermengen, moeten de nieuwkomers apart worden gehouden tot ze meer ervaring krijgen. Feit is dat een nieuwe mediterende vaak heel natuurlijk overweldigd wordt door zijn gedachten en verwachtingen en dit creëert Vikshepa, wat tijd kost om tot rust te komen. Deze gespannen atmosfeer is niet behulpzaam voor hen die dit al achter zich hebben gelaten, dus er moeten voorzorgen worden genomen. Later kunnen zij samen mediteren. Sommige nieuwkomers vinden een leegte gedurende meditatie, niet omdat zij een echte leegte hebben gevonden, maar alleen omdat ze niets substantieels gevonden hebben waarover zij kunnen praten. De 'kenner' van het gekende, de Atman, kan zelf niet worden gekend omdat het oneindig en niet te kwalificeren is. Deze ervaring is echt en geldig maar de beschrijving van de ervaring is foutief. In onwetendheid wordt dat wat totale volheid is een 'niets' of een leegte genoemd en dit kan bij het begin angst creëren en kan zelfs opgeven veroorzaken.

R.J. Wanneer mensen meditatie ontvangen en kennis willen hebben, zetten we ze in een nieuwe groep, zodat ze van de andere groepen gescheiden zijn. De vraag is – is er een bepaalde volgorde of patroon van kennis om deze nieuwe groep te geven?

Z.H. Het scheiden van nieuw geïnitieerden van oudere leden is alleen nodig gedurende meditatie, niet bij andere activiteiten, en het meedoen in de groepsbijeenkomsten om ware kennis te bespreken is niet per se slecht. Afgezien daarvan,

is het aan de leiders en organisatoren om te zien welk type lesmateriaal nodig is voor verschillende mensen en ze dan in verschillende groepen te zetten, zodat ze al naar gelang hun aard en aanleg van het geschikte materiaal worden voorzien om hun niveau van begrip te verhogen.

R.G. Wat kunnen we doen om de fysieke verschijning van het ritme van de mantra aan te moedigen en te verlengen wanneer dit vanzelf af en toe opkomt gedurende de dag? Moet je proberen om dat zo lang mogelijk te laten duren, of juist tevreden zijn dat je je ervan bewust bent zonder meer te forceren? Moeten we er alleen naar luisteren? Sommige mensen halen veel profijt uit het zoveel mogelijk herhalen van de mantra gedurende de dag naast hun tijd voor meditatie. Zou dit aangemoedigd moeten worden?

Z.H. Meditatie wordt twee keer per dag voorgeschreven om je voor de hele dag te helpen en de energie die beschikbaar wordt vanuit de meditatie is voldoende om elke situatie aan te gaan die je tegen kunt komen. De mantra wordt gegeven vanwege de meditatie, en niet om zichzelf, daarom is het alleen een mantra gedurende de meditatie. Iedereen die de mantra op de juiste manier hanteert zal worden beloond met genoeg zuivere energie van bewustzijn om al zijn zaken aan te kunnen. Indien iemand gelukkig genoeg is om de mantra op een ander tijdstip te herinneren, dan is het toegestaan om die toe laten in de geest, maar dit moet niet luid worden uitgesproken anders neemt de pretentie van spiritueler of meer toegewijd te zijn het over. Het herinneren van de mantra op andere momenten is niet noodzakelijkerwijs schadelijk, maar er moet onder geen enkele omstandigheid een of andere vertoning van gemaakt worden. Niemand anders zou moeten weten wat er gaande is in de Antahkaran van het individu. Ook moet erop worden gelet dat het herinneren van de mantra niet de aandacht voor het lopende werk verstoort. Zolang je niet probeert indruk te maken, en de mantra verschijnt op een natuurlijke manier zonder enige interruptie van dagelijkse dingen, dan is het welkom en als het in je hart verschijnt dan is het goed. Meditatie lijkt zeer op het hart dat gebruikt bloed inneemt, het zuivert en fris maakt om het lichaam met nieuwe energie op te laden. Een soortgelijk proces vindt plaats in meditatie. De mantra is het middel om het Zelf te bereiken, het is geen doel op zichzelf. Als meditatie eenmaal heeft plaats gevonden dan is het opladen van energie voor de dag volledig. Als mensen de mantra herinneren is er niets mis, maar het moet geen andere oefening worden.

R.G. Soms voel je de mantra als fysieke energie door het lichaam circuleren. Is het juist om het op deze manier te ervaren zonder feitelijk de mantra te herhalen?

Z.H. De mantra is onder alle omstandigheden goed en meditatie is op elke manier goed, maar er is iets in dit alles waar je voorzichtig mee moet zijn. Het gevaar is dat juiste meditatie, die innerlijk is, ondergeschikt kan worden aan deze andere oefeningen die uiterlijk zijn, en dit is niet acceptabel. Meditatie zoals voorgeschreven is doorslaggevend en dit moet worden beoefend zoals het oorspronkelijk is gegeven.

Andere manieren om de mantra te gebruiken moeten niet worden aangemoedigd omdat onsystematisch of ongeorganiseerd gebruik van de mantra een trend kan worden die leidt naar de verwachting van 'onmiddellijke realisatie' op momenten die door het individu worden gekozen. Je moet voorzichtig zijn met het verzinnen van een kortere weg.

Zondag 3 januari

R.G. Ik zou graag een persoonlijke vraag willen stellen. Misschien vind ik het, net als het voorbeeld dat gegeven werd van de dichter Valmiki, gemakkelijker om inspanningen te leveren in een vredige oude dag dan in een turbulente jeugd. Maar de oude dag betekent ook de zekere nadering van de dood. Welke houding zou je hierover moeten aannemen?

Nu ik gezien heb hoe het besef dat ik moet sterven me aanspoort tot een grotere inspanning, zie ik de dood nu als een universele gelegenheid die niet moet worden gemist. Naast intensifiëren van de inspanningen, zijn er nog speciale stappen die gezet moeten worden?

Z.H. Op de dag wanneer je in deze wereld komt wordt je vertrek ook vastgelegd. Het is zeker dat iemand die is geboren, vroeger of later moet sterven, maar het is alleen het lichaam wat geboren en dan ontbonden wordt, want de bewoner binnenin komt niet ergens vandaan en gaat nergens naar toe. Dus de enige voorbereiding is het vestigen van een volledige onthechting van het lichaam. Wanneer het sterfelijke lichaam oplost terug in zijn fysieke elementen, overleven de subtiele en causale lichamen, wachtend op de volgende ronde, want zij zullen alleen oplossen na volledige bevrijding. Daarom hoeft er niet veel belang aan de dood van het fysieke lichaam gegeven te worden; en al je inspanningen moeten gericht worden op het gereed maken voor totale bevrijding. Om dat te bereiken, moet je alert en wakker zijn zodat het innerlijke subtiele lichaam van de Antahkaraṇ gezuiverd kan worden door kennis en meditatie.

Wanneer alle belemmeringen zijn verwijderd en er geen beperkingen overblijven zal het zogenaamde bewustzijn van het individu opgaan in universeel bewustzijn. Dit is de enige kans die het waard is om naar te zoeken en waarvoor de inspanningen geïntensiveerd moeten worden. Alleen dit is de echte gelegenheid die niemand zou moeten missen. Twee uitgesproken richtingen van werk zijn gegeven om te helpen – de meditatie en de kennis – en beiden zijn geldig. Toewijding is op zichzelf een geldige weg, en aangezien beide wegen leiden naar bevrijding en volle realisatie of op zich of samen, is het mogelijk om de ultieme eenheid hier en nu te realiseren door elk van de twee. Het doet er niet echt toe of het lichaam vandaag sterft of over tien jaar, want zelfs wanneer het lichaam niet in staat is tot fysieke inspanningen, is de Antahkaraṇ nog steeds in staat om naar bevrijding of slavernij te gaan. Bevrijding is mogelijk wanneer meditatie natuurlijk wordt en alle belemmeringen zijn verwijderd. Bij het gaan van de weg van kennis realiseer je de identiteit van het Zelf als niets anders dan het Absolute, en alle concepten van belemmeringen worden terzijde gelegd. Er is geen andere speciale weg, maar meditatie en kennis worden speciaal wanneer je besluit om hen uiterst serieus te behandelen zonder een enkel moment te missen voor voortdurend gewaar zijn. Over het geheel genomen is de weg van meditatie gemakkelijker dan de weg van kennis. Gebruik eenvoudig de wil die jou oorspronkelijk werd gegeven.

R.G. J.R. vraagt om meer te weten over de relatie tussen leraar en leerling. Zijne Heiligheid heeft ons verteld over het belang van vragen en antwoorden, maar zijn er nog andere manieren waarop een leerling hulp kan zoeken bij Zijne Heiligheid? We hebben het idee dat we deze relatie niet volledig benutten.

Z.H. De leraar is iemand die de weg is gegaan, en de discipel is iemand die op de weg is. De relatie wordt ontwikkeld door kennis en de kennis wordt eigen gemaakt door vragen en door oefening. In feite is het dit proces waaruit de weg bestaat. Er zijn verschillende wegen zoals meditatie, devotie, yoga, enzovoort, maar allemaal hebben ze de ondersteuning van kennis nodig waarmee de leraar de leerling helpt om vooruitgang te boeken. Het is de leerling die de inspanningen moet leveren omdat de leerling degene is die bevrijding wil. Bevrijding betekent vrijheid om te handelen. De meeste van deze wegen zijn volledig uitgelegd en mensen kunnen de weg oppakken welke hen het beste past. De meeste wegen schrijven het schoonmaken en zuiveren van de Antahkaraṇ voor, omdat alle bedekkingen, die de sporen zijn van vorige handelingen, volledig verwijderd moeten worden en dit is mogelijk door gedisciplineerd werk op de weg. Kennis werpt licht op de weg. Als de kennis juist wordt begrepen na vragen stellen, reflectie en analyse, en als meditatie regelmatig wordt gedaan en zo eenvoudig als deze is gegeven, dan begin je voortgang op de weg te maken. Hoe meer je vordert hoe meer kennis je krijgt. Er is geen reden om te veronderstellen dat dit niet zo zal zijn.

De meeste disciplines betreffen de Antahkaran en als die eenmaal helemaal is schoongemaakt dan zijn er geen plichten of disciplines te volgen omdat je al vrij bent. Dit is alles wat je te doen hebt. Dit is alles wat er betrokken is in de relatie tussen een leraar en een leerling.

Het fysieke lichaam is als een kledingstuk. Het is voor een beperkte tijd nuttig. Wanneer het afgedragen is zal het weggegooid worden en vervangen worden door iets nieuws alleen als de Antahkaran nog niet is schoongemaakt en belemmeringen nog de overhand hebben. Het is alleen vanwege deze belemmeringen die de voortgang op de weg blokkeren dat je lichaam na lichaam moet aannemen. De relatie van leraar en leerling is er een van Samashti en Vyashti. Het werk is om Vyashti tot Samashti te transformeren, niet met het fysieke lichaam, omdat dat niet mogelijk is, maar door kennis en meditatie. De leerling moet zijn rol spelen door eerst de kennis te begrijpen en dan door deze in praktijk te brengen, samen met meditatie. Het individu is degene die moet leren om zich te gedragen als het universele.

M.A. M.R. zegt dat we de smaak beginnen te pakken te krijgen van Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid als aspecten van het universele. Zij zijn ook aspecten van het fysieke universum, bijvoorbeeld Waarheid wordt gezien in zulke dingen als de wetten van de natuurkunde die consistent zijn, d.w.z. juist op elke schaal en altijd en overal. Bewustzijn en de waarnemer beginnen gezien te worden als de grondslag van het gemanifesteerde universum, maar Gelukzaligheid is meer illusoir. Hij vraagt: kan Z.H. ons meer leiding geven over hoe gelukzaligheid te zien op de schaal van het universum?

Gedurende deze audiënties heeft Z.H. ons verteld dat variëteit en diversiteit schoonheid zijn – is dit een manier om de manifestatie van Anand op een schaal van het universum te zien?

Z.H. Sat-Chit-Ananda kunnen ook worden ervaren in de fysieke wereld – het is niet zo dat je helemaal afstand hoeft te doen van de fysieke wereld. Het is echter zeker zo dat mensen zich verbeelden dat het lichaam de oorzaak is van het plezier dat verkregen wordt van fysieke dingen, en geloven dat de ervaring oprijst uit het fysieke lichaam en niet uit de geest die binnenin huist. Dit is een fundamenteel misverstand. Hier is een voorbeeld.

Neem een ijzeren bal – die is zwart, hard, koud en zwaar. Wanneer die blootgesteld wordt aan de intense hitte van vuur blijft hij rond, maar verandert van kleur, wordt minder hard, heet en minder zwaar. Het vuur doordringt de hele bal. Wanneer hij uit het vuur wordt verwijderd, keert hij langzaam terug naar zijn natuurlijke zwarte, harde, koele en zware staat. Het enige wat ontbreekt is het vuur. Net zo is de geest in het lichaam, als vuur in een bal van ijzer, de oorzaak van verandering of transformatie. Het lichaam zelf is inert, de geest is de oorzaak van zijn levendigheid. Daarom rijst ervaring alleen op krachtens het bewustzijn dat het lichaam doordringt zoals vuur in een ijzeren bal. Als ze van elkaar gescheiden zijn, kan niemand iets ervaren, laat staan Anand.

Sat is datgene wat bestaat – niemand kan dat weerleggen. Chit is van een andere aard, het is het bewustzijn dat door samenvoeging met de Antahkaran sommigen meer bewust maakt dan anderen al naar gelang hun kennis, net als elektriciteit een en het hetzelfde is, maar verschillen in voltage maken het meer of minder krachtig. Er is verwarring over of bewustzijn in het lichaam is, of het lichaam in bewustzijn, dus moet je je rede gebruiken om de situatie te analyseren en dan het verschil te ervaren. Gelukzaligheid doordringt alles maar de rede laat zien dat hoewel de voorwaarden voor gelukzaligheid in de fysieke wereld zijn, gelukzaligheid alleen wordt gewaardeerd door de bewuste kenner die in het lichaam woont. Het lichaam is enkel het instrument.

Nog een voorbeeld is geluid door een microfoon. Het geluid komt er doorheen, maar behoort er niet toe – de microfoon is alleen instrumenteel in het versterken van het geluid. Bovendien kan iemand die spreekt door de microfoon niet zeggen dat het versterkte geluid helemaal door hem wordt veroorzaakt, want het is de microfoon die zijn stem versterkt.

Aldus begrijp je door rationale analyse dat het mengsel een soort van overheen legging of illusie is en wanneer dit begrip van de waarheid naar boven komt, besef je dat het fysieke enkel een uitdrukking van bewustzijn is. Dan begin je het belang van bewustzijn te waarderen in vergelijking met de onbezielde (of mechanische?)

fysieke wereld. Een kind wordt geboren, groeit op tot een jongeling, en dan volgen volwassenheid, ouderdom, aftakeling en dood. Bewustzijn is altijd met het lichaam, en bestaat zelfs na de dood. Bewustzijn is niet onderhevig aan geboorte of groei of verval of dood, het lijkt alleen maar zo omdat we de verkeerde associatie maken. Dit idee is een misvatting en zonder waarde. Een mens die op de juiste manier mediteert begint het universele lief te hebben, en dan wordt het individuele lichaam onbelangrijk want hij weet dat al deze verschillende verschijnselen worden voortgebracht door het mengsel van bewustzijn met het onbezielde in de Antahkaran. In bewustzijn is geen groot of klein of enige andere kwalificatie. Het lichaam samen met de Antahkaran is het voertuig van de rede omdat het niet op enige andere manier kan worden gedaan, maar zelfs dit kan een belemmering worden, tenzij het wordt geaccepteerd als het middel van redeneren, dan kan je onthechting ontwikkelen. Als je dat niet doet dan wordt het een hinderpaal en uiteindelijk zal het lichaam tot zijn einde komen. Aldus voelt deze situatie als een mengsel van bewustzijn en het onbezielde, hoewel het in werkelijk niet zo is. In werkelijkheid is alles vol van bewustzijn – het lichaam bevat geen bewustzijn, bewustzijn verschijnt erin – het is allemaal één bewustzijn, en in deze onbegrensde sfeer lijken lichamen te verschijnen hoewel zij geen echt bestaan op zichzelf hebben.

Licht in een ruimte bestaat niet op zichzelf, maar komt binnen door een raam. Het licht is overal en begrensde voorwerpen bestaan in dat licht. Net zo lijkt het lichaam is op een ruimte en hoewel je veronderstelt dat bewustzijn binnen het lichaam bestaat, is het in feite overal en doordringt alles binnen en buiten het lichaam. Lichamen kunnen verdwijnen, maar bewustzijn bestaat nog steeds.

Door zijn zintuigen en Antahkaran probeert het individu van deze schepping te genieten, maar vanwege onwetendheid ziet hij iets anders ten onrechte aan voor werkelijkheid (Adhyasa) en ontwikkelt gehechtheid (Moha) in plaats van echte liefde (Prema). In deze onwetendheid geniet hij plezier (Sukha) en ervaart hij pijn (Dukha), maar waardeert gelukzaligheid (Anand) niet. Als en wanneer zijn onwetendheid verwijderd is en zijn illusies zijn verdreven in ware kennis, dan verkrijgt hij ware liefde en geniet de gelukzaligheid die voorbij alle pijn en plezier is.

R.G. Ik zou graag willen dat Zijne Heiligheid bevestigt dat het doel van het zuiveren van Buddhi is om indrukken te transformeren en alleen die indrukken te kiezen die van dienst zijn voor de Atman. Blijft dit het meest cruciale werk in Zelfrealisatie? Is dit de weg om de Antahkaran te zuiveren?

Z.H. Buddhi is een van de vier aspecten of functies van de Antahkaran of het subtiele lichaam: Manas, Buddhi, Chitta en Ahankara. Deze zijn eerder in detail uitgelegd.

Manas is het instrument dat al de zintuiglijke indrukken van buiten verzamelt en ook wensen en concepten etc. van binnen projecteert. Als Manas in vrede is en onder je controle, neemt het indrukken zoals ze zijn, d.w.z. ware indrukken en noodzakelijke wensen, maar als hij zinnelijk driftig en opgewonden is, dan zullen de verzamelde indrukken onjuist zijn en zullen er onnodige wensen opkomen.

Buddhi werkt op de gegevens die van Manas worden ontvangen. Een standvastige, geoefende Buddhi zal het juiste en verkeerde van elke situatie zodanig onderscheiden dat zijn keuzes en besluiten nuttig zijn voor de Atman, maar als Buddhi onzuiver is zal hij pleiten voor de verkeerde keuzes en je leven ruïneren.

Chitta is de opslag van herinnering en houding. Een zuivere Chitta bewaart waarheid in de herinnering en levert een positieve en nuttige houding; maar een onzuivere Chitta heeft zelfzuchtige, hebberige en onrechtvaardige houdingen, de herinnering wordt onbetrouwbaar en complicaties ontwikkelen zich en scheppen voortdurende zorgen.

Ahankar wordt ego genoemd. Hier wordt een direct verband gelegd tussen het Zelf met de stand van zaken die Manas, Buddhi en Chitta inbrengen, samen met het Samskar van het individu. Door de Ahankar geeft het individu de staat van zijn wezen en zijn begrip weer op dat moment, zijn wensen, ambities en zorgen.

Liefde, haat en onverschilligheid manifesteren zich van hieruit. De gezuiverde staat van Ahankar manifesteert wensen van universele aard. Het Zelf, dat onbegrensd is, wordt gekend door deze verschillende beperkingen. Zonder wat beperking van het universele voor het individu zou er geen Ahankar zijn. Ware kennis, een rationele benadering, rechtvaardigheid en genade, kameraadschap,

etc. zijn de betere manifestaties ervan. Ego maakt altijd aanspraken en alle aanspraken zijn begrensd, dus wanneer zuiver ego probeert het onbegrensd te bereiken, kan het dat alleen doen door het afwijzen van beperkingen. Dit is de essentie van alle wijsheid.

Wanneer alle aanspraken zijn losgelaten dan is het individu vrij, doet hij alles juist en is er voor hem geen verschil tussen het individu en het universele. Daardoor omvat zuivering van Buddhi werkelijk de zuivering van alle vier factoren van de Antahkaran. Dan wordt het transparant en zijn binnen en buiten niet door enige belemmering gescheiden.

Een van de eenvoudigste manieren om Viveka te appreciëren is het concept van Mij en Mijn. Het lichaam, huis, rijkdom, familie, auto, etc. zijn allemaal 'Mijn', maar niet 'Mij'. 'Mij' is de eigenaar, de kenner, en 'Mijn' is dat wat in bezit is en gekend of kenbaar. 'Mij' is voortreffelijk en bestaat krachtens zijn eigen deugd, terwijl 'Mijn' is onderworpen aan 'Mij' en bestaat voor de dienst aan en het plezier van 'Mij'. Of de 'Mijn' dingen bestaan of niet, 'Mij' bestaat. De auto is 'Mijn' en ik kan hem gebruiken of verkopen, daardoor kun je hem weg doen, maar 'Mij' kun je niet van de hand doen. Al het 'Mijn' is beperkt, maar niemand kan de geest die 'Mij' is, begrenzen. De weg naar bevrijding is dit verschil duidelijk te zien. Zelfs Antahkaran is 'Mijn', Buddhi is 'Mijn'. Zodra deze wijsheid daagt, kun je beginnen om in vrijheid te leven met of zonder bezittingen en aanspraken in de wereld. Het concept van 'Mij' en 'Mijn' scheidt dualiteit alleen omdat verondersteld wordt wat 'Mijn' wordt genoemd, onafhankelijk bestaat en met dit idee beginnen mensen zich bezittingen toe te eigenen en raken daaraan gehecht in het geval ze die verliezen. In vrijheid gaan iemands bezittingen niet verloren maar is men vrij om ze te gebruiken of niet. (Hier vertegenwoordigt 'Mij' de Geest en moet niet met trots verward worden.)

M.A. Bij onze eerste audiëntie waren we zeer geroerd door de verwijzing van Z.H. naar het licht van Dr. Roles en de boom die hij plantte. Wij beseffen dat wij alleen hier zijn vanwege het contact wat hij heeft gemaakt met Z.H., en wij willen het werk dienen om deze boom te voeden en de vruchten ervan te delen.

Z.H. zei eens tegen Dr. Roles dat in een tijd als deze, er over de hele wereld groepen zouden ontstaan om de goede invloeden op te vangen en harmonie en eenheid te verspreiden. Hij vertelde ons ook dat wanneer iets goeds zich aandient, er krachten naar boven komen om te proberen ze aan te vallen zoals honden blaffen naar de voeten van een olifant die door een dorp loopt. We zien tekenen dat een heel grote olifant nu inderdaad over de aarde loopt met hele grote hordes honden die zijn voeten aanvallen. Zijn organisaties als de onze onderdeel van deze grote olifant, en kunnen we aan kracht winnen door elkaar te erkennen, en dat we door het werk van Dr. Roles voort te zetten, er voor zorgen dat de goede olifant zijn gang kan vervolgen? (Aantekening: Jaiswal zei later dat hij het deel van de vraag dat refereerde aan andere organisaties niet had herhaald, zodat de volledige vraag niet werd voorgelegd.)

Z.H. De krachten van goed en kwaad hebben altijd tegenover elkaar gestaan, en zelfs na vele confrontaties zijn de dingen in de wereld niet in harmonie gekomen. Zij die werken aan de spirituele kant van het menselijk ras zijn nooit terugschrokken voor enige confrontatie maar beschouwen elke aanval als een gelegenheid voor verdere ontwikkeling en nieuw onderzoek. Elke nieuwe aanval zorgt voor een tegenkracht waarmee de oppositie wordt bestreden en om voortgang te maken met de zaak om de mensheid te helpen. Wanneer een jong boompje wordt geplant wordt er een hek omheen gezet om hem te beschermen tegen vijanden zoals geiten en schapen of koeien. Wanneer hij is opgegroeid tot een volwassen boom kan het hek worden verwijderd omdat hij sterk genoeg is om niet beschadigd te worden door geiten of koeien. In feite kunnen deze schepsels die de boom in zijn vroege stadia gemakkelijk vernietigd zouden hebben, er nu onder schuilen en genieten van zijn schaduw. Hadden ze geweten van de toekomstige hulp die de boom in de toekomst kon bieden, dan zouden ze misschien niet hebben geprobeerd om hem aan te vallen en ervan te eten. Net zo heeft een spirituele boom in het begin bescherming nodig, maar wanneer deze flink is aangesterkt, kunnen aanvankelijke opposenten ervan zich heel wel erbij aansluiten en hulp en bescherming vinden bij de organisatie. Dus wanneer honden blaffen, maken olifanten zich gewoon niet druk.

Voor wat betreft het samenwerken met andere organisaties, ambitieuze organisaties werken meestal samen louter om hun eigen zaak of systeem te promoten maar overigens vereist universeel worden samenwerking. Wanneer het licht van de geest binnen de organisatie groeit en begint te schijnen dan komen vrienden en vijanden allemaal aanzetten om bescherming en hulp te krijgen.

J. Ik moet een verzoek richten aan uwe Heiligheid. De vorige keer dat we hier waren gaf u instructies voor het corrigeren de uitspraak van de initiatie ceremonie en andere zaken betreffende de meditatie. Deze instructies werden gedeeltelijk genegeerd. Aangezien alle drie de partijen hier aanwezig zijn, wilt u alstublieft uw boodschap direct aan hen richten opdat voortgang in deze zaak verzekerd kan worden.

Z.H. Het is gedisciplineerd werk om de zuiverheid van de initiatie ceremonie te onderhouden en alles wat niet is begrepen of niet geheel wordt geweten, moet op de juiste manier worden geleerd en dit zal de ontwikkeling in het algemeen helpen. Het is noodzakelijk dat onwetendheid door kennis wordt verdreven en zij die de verantwoordelijkheid hebben voor het leiden van de organisatie moeten hierin de leiding nemen. Indien er enige twijfels of ingewikkelde zaken zijn om te verduidelijken, dan moet de hulp van Mr. Jaiswal worden ingeroepen, die niet enkel een vertaler van woorden is, maar iemand wiens geest een grondig begrip heeft van het Advaita systeem doordat hij 31 jaar Satsang met Zijne Heiligheid heeft gehad. Hoewel de hulp van Z.H. altijd beschikbaar is, adviseert hij u om in alle praktische zaken hulp te zoeken bij Mr. Jaiswal.

R.J. We willen graag mede namens alle leden van onze Society onze dank en onze dankbaarheid uiten voor de leiding die Zijne Heiligheid heeft gegeven. We zijn er zeker van dat wanneer we terug komen in Londen zijn woorden ons allemaal zullen helpen en bemoedigen om voort te gaan op het pad dat Zijne Heiligheid heeft verlicht met Zijn Licht.

Z.H. Organisaties bestaan uit diverse categorieën leden – nieuwe en oude. Voor nieuwkomers moet hun initiatie worden georganiseerd en alle noodzakelijke informatie worden gegeven. De initiatie en hoe te mediteren moet volledig worden uitgelegd, en dit zal vragen doen oprijzen die zo volledig mogelijk moeten worden beantwoord.

Deze Society, die sinds 1960 in contact met Z.H. heeft gestaan, is nu een volwassen organisatie en heeft voldoende leiding ontvangen om alle twijfels en vragen te bevredigen – ofwel door het beschikbare materiaal ofwel door de ervaring van leden. Zij is in staat om al haar leden, nieuw en oud, te helpen – zij die hebben begrepen, moeten hen die willen weten, helpen. Volledig begrip moet worden bijgebracht. Indien er complexe vraagstukken zijn, dan moet er onmiddellijk naar Mr. Jaiswal worden verwezen die klaar staat om te helpen.

Mijn zegeningen en goede wil voor het welzijn van de Society die werd begonnen door een groot mens (Mr. Ouspensky) die afkomstig was uit Rusland, en die geliefd werd door Dr. Roles. Toen hij op het punt stond om zijn sterfelijk lichaam te verlaten, instrueerde hij Dr. Roles om de leraar in India te vinden. Deze traditie is aloud, en de boom door hem geplant en gevoed werd, kan door geen enkele turbulentie worden geschaad. Zegeningen voor jullie welzijn.

शान्ति शान्ति शान्ति:

The Hindu Times
Zondag 7 december 1997
Overlijdensbericht

De Senior Shankaracharya van Jyotish Peeth, Swami Shantananda Saraswati Ji Maharaj, overleed hier gisteravond in zijn Alopī Bagh Ashram. Hij werd 90 jaar.

De Shankaracharya werd geboren in een Brahmin familie in het dorp Achatī in het Basti district. Hij was de derde zoon van Pandit Lal Bihari Tiwari.

Na het zich eigen maken van Vairagya toen hij 20 was, ging hij naar Geeta Press, Gorakhpur, en daar bleef hij van 1933 tot 1939. Daarna ging hij naar de Ashram van Uria Baba in Vrindaban waar hij 14 jaar bleef en studeerde.

In 1951 nam hij sanyas aan van Shankaracharya Swami Brahmanand Saraswati van Jyotish Peeth. Na de dood van Swami Brahmanand Saraswati werd hij op 12 juni 1953 benoemd tot de Shankaracharya van Jyotish Peeth.

Op 29 februari 1980, benoemde hij Swami Vasudevanand Saraswati als zijn opvolger.

शान्ति शान्ति शान्ति: